Nr. 28 Poznań, dnia 11 lipca 1925 r. 1925

Dziennik Urzędowy Województwa Poznańskiego

Wiersz dwułamowy kosztuje 50 groszy. Cenę poszczególnych numerów oblicza się według arkuszy. Arkusz kosztuje 25 groszy.

Dział urzędowy.

362. **Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 30 czerwca 1925 r. w sprawie częściowej zmiany regulaminu wyborczego dla przeprowadzenia wyborów do Rad Miejskich w miastach Województwa Poznańskiego i Pomorskiego z d. 12 sierpnia 1921 r., ogłoszonego w Dzienniku Urzędowym Minist. b. dz. pr. z dn. 3 września 1921 roku., Nr. 26, pozycja 176.**

Na podstawie § 14 ust. 2 ordynacji miejskiej dla sześciu wschodnich prowincji monarchji pruskiej z dnia 30 maja 1853 r. (Zb. U. Pr., str. 261) w brzmieniu ustalonem § 3 rozp. Ministra b. dz. pr. z dnia 12 sierpnia 1921 r. (Dz. U. R. P., Nr. 71, poz. 490) oraz art. 2 ustawy z dnia 7 kwietnia 1922 r. w przedmiocie zniesienia Ministerstwa b. dz. pr. (Dz. U. R. P., Nr. 30, poz. 247) zarządzam, co następuje:

§ 1.

Artykuły 3, 4, 6, 7, 8, 18, 19, 20 (ust. 2), 33 i 34 (ust. 2) regulaminu wyborczego dla przeprowadzenia wyborów do Rad Miejskich w miastach Województwa Poznańskiego i Pomorskiego z dnia 12 sierpnia 1921 r., ogłoszonego w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa b. dz. pr. z dnia 3 września 1921 r., Nr. 26, poz. 176, otrzymują następujące brzmienie:

Art. 3.

Listę wyborców sporządza Magistrat w dwóch egzemplarzach, prostuje i uzupełnia ją w terminie od 1 do 15 lipca i wykłada do publicznej wiadomości w terminie od 15 do 30 lipca co najmniej przez siedem godzin na dobę. Magistrat winien też ogłosić najpóźniej do dnia 14 lipca godziny i miejsce wyłożenia listy.

W razie podzielenia miasta na obwody głosowania, Magistrat sporządza dla każdego z tych obwodów osobne listy wyborców.

Art. 4.

Do listy wyborców wpisuje się wszystkich tych mężczyzn jak i wszystkie te kobiety, którzy(e):

1. ukończyli (ły) w dniu wyłożenia listy 21 rok życia,
2. zamieszkują w dniu wyłożenia listy conajmniej $1/2$ roku w obrębie miasta wzgl.

do dnia tego uzyskali prawo swojszczyzny na podstawie § 6 ordynacji miejskiej,

3. są obywatelami Państwa Polskiego,
4. posiadają pełnię honorowych praw obywatelskich.

Art. 6.

Każdy wyborca może w ciągu 2 tygodni od dnia wyłożenia listy wnosić co do ważności listy do Magistratu pisemne sprzeciwy, poparte odpowiedniemi dowodami, z wnioskiem o wykreślenie z listy, lub wpisanie na listę siebie lub jakiejkolwiek innej osoby.

Magistrat natychmiast przedkłada sprzeciw Radzie Miejskiej.

Art. 7.

Rada Miejska rozstrzyga o sprzeciwach w terminie do dnia 16-go sierpnia wzgl., o ile tenże przypada na niedzielę, do następnego dnia powszedniego.

Magistrat zawiadamia odnośnego wyborcę wzgl. wyborców o treści uchwały Rady Miejskiej.

Jeżeli Rada Miejska uchwaliła wykreślenie z listy, Magistrat winien uwiadomić wykreślonego członka z podaniem powodów, na 7 dni przed wykreśleniem.

Poprawki w liście mogą być robione tylko przez przekreślenie wyrazów w sposób umożliwiający ich odczytanie.

Art. 8.

W dniu zamknięcia listy członków gminy, Rada Miejska wybiera Komisję Wyborczą składającą się z przewodniczącego i czterech mężów zaufania.

Komisja Wyborcza ogłasza niezwłocznie po jej wybraniu:

1. ilu radnych należy wybrać,
2. wezwanie wyborców do składania listy kandydatów w przeciągu dwóch tygodni od dnia ogłoszenia na ręce Komisji Wyborczej, podając miejsce i godziny urzędowania tej komisji oraz wymogi, jakim winny odpowiądać listy kandydatów: (art. 9 i następne regulaminu),
3. dzień, godzinę, miejsce i czas trwania głosowania, uwzględniając przytem postanowienia ustępu 1 i 3 § 21 ordynacji miejskiej w brzmieniu, ustalonem rozporządz. Min. b. dz. pr. z dnia 12 sierpnia 1921 r. (Dz. Ust. Rz. P., Nr. 71, poz. 490) i art. 26 niniejszego regulaminu i oznaczając ewentualnie ustalone przez Magistrat obwody głosowania.

Art. 18.

Art. 18 w dotychczasowem brzmieniu uzupełnia się następującym nowym ustępem:

„Stwierdzenie, o którem mowa w zdaniu pierwszem ustępu poprzedniego, nie wolno rozszerzyć na egzamin z poprawnego władania językiem polskim."

Art. 19.

W ostatnim dniu 3-go tygodnia, licząc od dnia ogłoszenia wzywającego do wręczenia list kandydatów, ogłasza Komisja Wyborcza wszystkie ustalone listy kandydatów, opatrzone numerem porządkowym według kolei, w jakiej zostały zgłoszone.

Ustalenie list należy zaprotokułować.

Art. 20 ustęp 2.

W takim wypadku Komisja Wyborcza spisuje protokuł stwierdzający, że wpłynęła tylko jedna lista kandydatów, że głosowania nie było, ustalając zarazem, którzy kandydaci zostali wybrani. Stwierdziwszy to, oddaje wszelkie dokumenty w stanie zapieczętowanym Magistratowi, który niezwłocznie ogłasza wynik wyborów publicznie w sposób zwykle używany.

Art. 33.

Bezzwłocznie po stwierdzeniu wyniku wyborów Magistrat ogłasza go publicznie w sposób zwykle używany.

Art. 34 ustęp 2.

Przewodniczący Magistratu zwołuje wybranych radnych na posiedzenie konstytucyjne najpóźniej do 5-go stycznia z podaniem porządku obrad, zobowiązuje radnych do wiernego pełnienia obowiązków radnego przez podanie ręki.

Potem przewodnictwo obejmuje najstarszy wiekiem radny i przeprowadza wybór przewodniczącego Rady Miejskiej, w którego ręce składa dalsze przewodniczenie.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Minister: *W. Raczkiewicz.*

Powyższe rozporządzenie p. Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 30. VI. 1925 r. podaję do wiadomości.

Poznań, dnia 7 lipca 1925 r.

L. dz. 5455/25 III. Wojewoda Poznański.

363. Rozporządzenie Wojewody Poznańskiego, tyczące zarządzeń weterynaryjno - policyjnych z powodu zarazy płucnej bydła rogatego.

Z powodu zarazy płucnej bydła rogatego uznaje się całe terytorjum Województwa Poznańskiego za obszar zapowietrzony względnie zagrożony zarazą płucną i na zasadzie §§ 17, 18 i nast. oraz § 78 oraz 79 niemieckiej ustawy o chorobach zaraźliwych zwierzęcych z 26-go lipca 1909 r. (Dz. U. Rz. Niem. str. 519) oraz odnośnych przepisów wykonawczych Rady Zw. Rz. Niem. z 7 grudnia 1911 r. (Dz. U. Rz. Niem. str. 4), tudzież postanowień wykonawczych Ministra Rolnictwa, Domen i Lasów z 1-go maja 1912 r. (Dz. Urz. 105) zarządza się z upoważnienia Pana Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych i za zgodą odn. organ. roln. na czas trwania niebezpieczeństwa zarazy celem powstrzymania dalszego jej szerzenia się, rychłego wykrycia ognisk zarazy i szybkiego jej stłumienia co następuje:

I. Ograniczenie wprowadzenia (przywozu i przypędu) oraz wyprowadzenia (wywozu i wypędu bydła rogatego).

§ 1.

Wprowadzenie (przywóz, przypęd bydła rogatego) z terenu innych Województw Państwa Polskiego, wolnych od zarazy płucnej, tj. niewyszczególnionych w zd. 1 i 2, o ile transport odbywa się bezpośrednio do Województwa Poznańskiego z ominięciem obszaru Województw, uznanych jako zapowietrzone (§ 2 zd. 1), uzależnia się od przestrzegania następujących postanowień:

Przy transportach drogami kołowemi (pieszo lub wozem) bydło po przekroczeniu granicy Województwa Poznańskiego legitymowane być musi jednostkowemi świadectwami pochodzenia, wystawionemi przez właściwą władzę miejsca pochodzenia i piśmiennem zezwoleniem dotyczącej miejscowej władzy miejsca pochodzenia, stwierdzającem, że bydło nie podlega żadnym ograniczeniom z powodu jakiejkolwiek zarazy, objętej ustawą.

Świadectwo pochodzenia zawierać ma:

a) dokładny opis bydlęcia umożliwiający stwierdzenie jego tożsamości,

b) poświadczenie, że wydane zostało celem wyprowadzenia zwierzęcia do obszaru Województwa Poznańskiego z ważnością 8-mio dniową, wliczając w to dzień wydania.

W świadectwie należy wymienić także miejscowość przeznaczenia, miejscowość pochodzenia, wiek zwierzęcia oraz datę wydania świadectwa, pozatem opatrzyć je czytelnym podpisem (imię i nazwisko) wydającego świadectwo oraz pieczątkę odn. urzędu kompetentnego do wydawania świadectw pochodzenia.

O ile bydło nie jest wiezione koleją lub statkiem, ma wprowadzający mieć zawsze przy sobie świadectwo na każdą sztukę. Świadectwo na bydło wiezione koleją lub statkiem, należy dołączyć do listu przesyłkowego.

W obrębie tut. Województwa należy bydlę tak prowadzić i zabezpieczyć, aby się nie mogło stykać z bydłem miejscowem. O ile jest przeznaczone na rzeź, winno być odstawione wprost do zakładu rzeźnianego i poddane tam bezwarunkowo ubojowi, o ile zaś w innym celu, ma być odstawione wprost do miejsca przeznaczenia.

Odn. bydła wprowadzonego, przestrzegać należy wszelkich środków weterynaryjno-policyjnych, obowiązujących na obszarze Województwa Poznańskiego, a bydło to doprowadzone na miejsce przeznaczenia w przeciągu 48 godzin winne być zgłoszone i zapisane do miejscowego katastru bydła za doręczeniem odnośnemu urzędowi posiadanych legitymacyj zwierzęcia, a dokumenty legitymacyjne na bydło rogate, przeznaczone na rzeź, winne najpóźniej przed ukończeniem badania mięsa być doręczone dotyczącemu urzędowemu badaczowi mięsa lub zarządowi rzeźni, który je unieważnia przez przekreślenie i przechowuje na przeciąg 1 roku, adnotowując na jego odwrotnej stronie adres danej osoby, do której zwierzę w czasie uboju należało.

§ 2.

Wprowadzenie (przywóz — przypęd) bydła rogatego z Województwa zapowietrzonego zarazą płucną, t. j. z Województwa: Białostockiego, Kieleckiego, Lubelskiego, Łódzkiego, Nowogrodzkiego, Poleskiego, Warszawskiego lub Wołyńskiego uzależnia się od uprzednio uzyskanej piśmiennej zgody Wojewody Poznańskiego i od przestrzegania następujących warunków:

1. Odnośnie bydła przeznaczonego na bezpośrednią rzeź, transport odbyć się może tylko koleją żelazną za uprzednią piśmienną zgodą miejscowej władzy policyjnej, miejsca przeznaczenia i przy telegraficznem uwiadomieniu tej miejscowej władzy policyjnej o załadowaniu transportu z podaniem przypuszczalnej daty przybycia transportu na stację przeznaczenia.

Bydło to musi być kryte świadectwem pochodzenia, wystawionem przez właściwą władzę miejsca pochodzenia oraz zaświadczeniem zdrowia odn. państwowego lekarza weterynaryjnego. Świadectwo pochodzenia odpowiadać musi wymogom, podanym w § 1 ust. 3, a z zaświadczenia zdrowia winno bezsprzecznie wynikać:

a) że bydło to pochodzi z miejscowości lub nie stało w miejscowości, w której w ciągu ostatnich 6-ciu miesięcy panowała zaraza płucna i

b) że bydło wyprowadzone, zostało przy załadowaniu na kolej żelazną lub przy wypędzaniu z dotychczasowego miejsca postoju zbadane przez państwowego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodejrzane o zarazę płucną;

c) bydło to musi być przy wyładowaniu i po ubiciu zbadane przez państwowego lekarza weterynaryjnego i z kolei do zakładu rzeźnianego albo dowiezione wprost koleją żelazną lub wozem. W ostatnim wypadku należy uniemożliwić wszelką styczność z miejscowem bydłem (konwoj. polic. na koszt stron);

d) bydło rogate, odpowiadające wymogom w punkcie a, b i c tego paragrafu, a nie przeznaczone na natychmiastową rzeź, wprowadzone być może tylko za osobnem piśmiennem zezwoleniem Wojewody Poznańskiego pod warunkiem, że na miejscu przeznaczenia poddane zostanie na koszt strony dozorowi weterynaryjno-policyjnemu na przeciąg 3 miesięcy, licząc od dnia wyładowania.

§ 3.

Dozór weterynaryjno-policyjny będzie przeprowadzony w następujący sposób:

1. Państwowy lekarz weterynaryjny przeprowadzi rejestrację wszystkich sztuk wprowadzonych, zarządzając znaczenie tychże wpaleniem znaku Z (Zaraza). Znaczenie ma być wykonane na lewem udzie lub odn. trwałym kolczykiem w pr. uchu.

2. Właściciel albo jego zastępca jest obowiązany:

a) nie wprowadzić innego bydła do obory lub danej ubikacji, w której jest pomieszczone bydło, będące pod dozorem policyjnym;

b) nie wprowadzać bydła, będącego pod dozorem policyjnym, do innych obór lub ubikacyj bez uprzedniego zezwolenia miejscowej władzy policyjnej;

c) nie oddawać na rzeź bydła, będącego pod dozorem policyjnym bez uprzedniego zezwolenia miejscowej władzy policyjnej;

d) zapobiec, aby obce bydło na jego dziedziniec nie mogło się przedostać;

e) natychmiast donieść miejscowej władzy policyjnej, jeśliby nastąpiła śmierć lub wystąpiły podejrzane objawy chorobowe u jakiegokolwiek bydlęcia, znajdującego się w zagrodzie, w obrębie której znajdują się sztuki, będące pod dozorem policyjnym.

3. W nagłym wypadku może być bydlę, będące pod dozorem policyjnym, poddane rzezi z konieczności, lecz należy natychmiast zawiadomić o tem miejscową władzę policyjną.

4. Na doniesienie o wystąpieniu podejrzanych objawów choroby albo o nastąpieniu śmierci lub dokonanej rzezi z konieczności, miejscowa władza policyjna obowiązana jest spowodować urzędowe zbadanie sztuki przez państwowego lekarza weterynaryjnego; badanie takie musi nastąpić także i w wypadku rzezi za pozwoleniem policji.

5. Oddanie na rzeź bydła rogatego, będącego pod dozorem policyjnym, może być dozwolone przez miejscową władzę policyjną pod następującymi warunkami i przy zachowaniu następujących środków ostrożności:

a) zwierzęta będą doprowadzone do rzeźni przez drogi nieuczęszczane przez bydło użytkowe, w razie zaś niemożności wykonania tego warunku, że będą dowiezione na wozach;

b) przy transportach z użyciem kolei, zwierzęta z zagrody do stacji załadowczej będą dowiezione na wozach, jak również i ze stacji wyładowczej do rzeźni. W tym wypadku winna władza policyjna porozumieć się z władzami kolejowemi, aby bydło transportowane nie zetknęło się z bydłem obcem, ewentl. należy przez przydzielenie konwoju policyjnego zapobiec temu;

c) miejscowa władza policyjna miejsca uboju winna być w porę zawiadomioną o zamierzonym transporcie zwierząt; do zawiadomienia obowiązaną jest władza zezwalająca na transport;

d) ubój w rzeźniach, nie stojących pod stałym dozorem lekarza weterynaryjnego, może odbyć się tylko pod nadzorem organu policyjnego;

e) w każdym wypadku uboju takich zwierząt winien państwowy lekarz weterynaryjny stwierdzić, czy i które zwierzęta były obarczone zarazą płucną i w razie pozytywnym postąpić w myśl ustaw i przepisów, obowiązujących przy wybuchu zarazy płucnej.

Bydle wprowadzone z ominięciem powyższych postanowień, gdziekolwiek będzie napotkanę, ma być zatrzymane, umieszczone w zupełnem odosobnieniu, zbadane na koszt właściciela przez dotyczącego powiatowego lekarza weterynaryjnego lub traktowane jako bydle niepewnego pochodzenia, a w razie ujawnienia się danych uzasadniających podejrzenie o zarazę albo o zarażenie się, zarządzić jego zabicie na koszt i niebezpieczeństwo właściciela (posiadacza) bez odszkodowania z funduszów publicznych na zasadzie § 191 V. A. V. G.

§ 4.

Z obrębu Województwa Poznańskiego do obszaru innych Województw wolno wyprowadzać bydło rogate tylko kolejami żelaznemi, albo podwodami, opatrzone jednostkowemi świadectwami pochodzenia, wydanemi według obowiązujących przepisów (II) i to:

a) bydło rogate, przeznaczone na ubój, tylko do rzeźni, połączonych szynami z torem kolejowym, a więc do rzeźni w Grudziądzu, Toruniu, Katowicach, Tarn. Górach, Pszczynie, Rudzie, Mysłowicach, Łodzi, Lwowie i Krakowie, celem bezwarunkowego uboju tamże jak najrychlej i na warunkach, jakie tamże przepisują;

b) bydło hodowlane i użytkowe tylko za osobnem pozwoleniem kierownika walki z zarazą płucną w tutejszem Województwie i przy zachowaniu warunków, które przepisze.

Nieodzownym jednak warunkiem do uzyskania takiego pozwolenia, jest wykazanie się pismem Województwa, do którego ma być bydło wprowadzone, stwierdzającem, że się zgadza na zamierzone wprowadzenie. Lekarz weterynaryjny, interwenjujący przy badaniu, ma sprawdzić stan zdrowia bydła, ważność świadectw pochodzenia, zanotować na nich wynik badania oraz, o ile chodzi o bydło wspomniane pod a, że jest przeznaczone na ubój w rzeźni w . . . . . .

Powyższe zarządzenie nie ogranicza w niczem przewozu bydła rogatego kolejami żelaznemi przez obszar Województwa Poznańskiego bez wyładowania, przeładowania lub dokładowania lub karmienia wzgl. pojenia w sposób, mogący jakąkolwiek bezpośrednią lub pośrednią mieć styczność z bydłem innem.

II. Legitymowanie bydła rog. świadectwami pochodzenia.

§ 5.

1. Na obszarze całego Województwa Poznańskiego każde bydlę rogate bez względu na wiek

a) prowadzone (pędzone, więzione, niesione) na targ, jarmark, wystawę, pokaz, przetargi itp.;

b) opuszczające miejsce pobytu celem wprowadzenia do innej gminy lub uboju, bez względu na cel wyprowadzenia;

c) nie mające stałego miejsca pobytu, tudzież bydło handlarzy, znajdujące się w obrębie handlowym;

d) przewożone koleją żelazną lub statkiem,

musi być zaopatrzone w świadectwo pochodzenia, wydane według wzoru A.

2. Świadectwa pochodzenia wydaje dotyczący sołtys (naczelnik obszaru dworskiego), w miastach zaś kierownik Magistratu, a w Bydgoszczy i w Poznaniu Komisarjaty policyjne.

3. Świadectwa pochodzenia w regule wolno wydawać tylko na bydło miejscowe i to tylko na przepisanych drukach, pobranych z Województwa za zwrotem kosztów nakładu i przesyłki.

4. Na każdą sztukę bydła rogatego należy wydać osobne świadectwo pochodzenia, na cielęta ssące, będące przy matce, w wieku do 2 tygodni, wystarczy stosowne zaznaczenie na świadectwie matki.

5. Świadectwa pochodzenia nie wolno wydać ani brać:

a) jeżeli bydle podlega obserwacji policyjnej, zarządzonej ze względów weterynaryjno-policyjnych;

b) jeżeli u bydlęcia dają się dostrzec podejrzane objawy zachorowania wewnętrznego lub oznaki jakiejkolwiek zaraźliwej choroby, a zwłaszcza zarazy płucnej;

c) jeżeli uprawniony do wydawania świadectw pochodzenia wzgl. żądający świadectw pochodzenia dowiedział się w jakikolwiek sposób o pojawieniu się zarazy u bydła rogatego, albo o podejrzanym wypadku zachorowania lub padnięcia bydlęcia w gminie (miejscowości) na chorobę, przenoszącą się na bydło rogate dopóty, dopóki władza policyjna nie zarządzi co innego;

d) jeżeli właściwa władza policyjna zakazała osobnem zarządzeniem wydawania świadectw pochodzenia.

6. Bezpośrednio przed wydaniem świadectwa pochodzenia winien organ uprawniony do wydawania takich świadectw przekonać się o zdrowiu nietylko bydlęcia, na które ma być wydane świadectwo, ale i o zdrowiu całego pogłowia w zagrodzie, a to albo osobiście, albo przez wywiad.

Niestosowanie się do przepisów 5 lub 6 pociąga za sobą ukaranie tak osoby uprawnionej do wydawania świadectw pochodzenia, jak i posiadacza bydła dotyczącego.

7. Druki na świadectwa pochodzenia będą wydawane uprawnionym do wydawania tych świadectw w formie zeszytów sznurowanych, zawierających każdy 100 kartek. (Wzór A.)

8. Oba formularze, wydrukowane na kartce zeszytu, należy wypełnić równobrzmiąco i dokładnie i zaopatrzyć liczbą bieżącą, lewy ma pozostać w zeszycie, a prawy odcina się i po umieszczeniu na nim pieczęci urzędowej i wyraźnego podpisu wydaje się stronie.

9. Wydający świadectwa pochodzenia (sołtys itd.) ma przechować zeszyty pod zamknięciem i jest odpowiedzialnym za każde nadużycie lub zaniedbanie co do postępowania z temi zeszytami. Ma on każdy zużyty zeszyt wręczyć dotyczącemu Komisarzowi obwodowemu, w Bydgoszczy Magistratowi (Urząd Policyjny), w Poznaniu Miejskiemu Urzędowi Policyjnemu, a w zamian zań nabyć u odnośnego odbiorcy zeszyt nowy i to w ten sposób, aby w regule nie miał u siebie więcej, aniżeli dwa zeszyty, tj. jeden rozpoczęty, a drugi zapasowy. Odbiorca (Komisarz obwodowy itd.) ma zużyte zeszyty układać według gmin i przechować przez jeden rok, a potem odstawić do Starostwa celem postąpienia analogicznie, jak z wyszkartowanemi aktami. Zużyte zeszyty, odstawione wprost do Miejskiego Urzędu Policyjnego, mają być składane i przechowywane tam w sposób przepisany dla Komisarzy obwodowych.

10. Świadectwa pochodzenia są ważne 10 dni, wliczając dzień wydania.

11. W razie wydania nowego świadectwa na podstawie starego świadectwa pochodzenia należy uwidocznić to na nowem świadectwie pochodzenia, podając liczbę bieżącą, miejscowość i datę wydania starego świadectwa, na starem zaś zanotować datę wydania i liczbę porządkową nowego świadectwa pochodzenia i przechować je przez (1) jeden rok.

12. Bydlęcia rogatego nieopatrzonego przepisanem świadectwem pochodzenia, nie wolno pod żadnym pozorem doprowadzić ani dopuścić na targ, jarmark, wystawę, pokaz, przetarg itp., ani do przewozu koleją lub statkiem. Takie zwierzę, gdziekolwiek będzie napotkane, ma być zatrzymane, postawione zawsze w zupełnem odosobnieniu, poddane na koszt posiadacza zbadaniu właściwego urzędowego lekarza weterynaryjnego i dopiero, gdy zostanie uznane za niepodejrzane co do indywidualnego stanu zdrowia, a po przeprowadzeniu dochodzeń co do jego pochodzenia, należy nań wydać świadectwo pochodzenia, zanotować na nowem świadectwie, co zaszło i dopuścić do obrotu w ramach obowiązujących przepisów.

13. Za świadectwo pochodzenia (formularz i połączone z wydaniem czynności) uiścić ma strona do rąk wydającego należytość w wysokosci podanej każdym razem na formularzu świadectwa pochodzenia (10 gr).

14. Na bydło rogate, używane w zaprzęgach wzgl. wypędzane na pastwiska poza obszarem gminy, dopuszczane są długotrwałe paszporty z walorem 6 mies., wystawione przez miejscową władzę policyjną według załączonego wzoru. Okoliczność ta zaznaczona być musi w katastrze bydła z zaznaczeniem daty wystawienia paszportu, które transportujący bydło zawsze mieć musi przy sobie i okazać na żądanie organom policyjnym. O ile bydło takie wyprowadzone być ma w celu pod 1 podanym, należy zwrócić paszport właściwemu naczelnikowi gminy celem otrzymania świadectwa pochodzenia.

III. Znaczenie bydła rogatego.

§ 6.

Na całym obszarze Województwa Poznańskiego każda sztuka bydła rogatego, na którą się wystawiło świadectwo zdrowia dla wywozu ich koleją na stałe lub czasowo, i każda sztuka doprowadzona na targ, musi być opatrzona na koszt strony marką uszną na lewem uchu, a w braku ucha lewego na uchu prawem. O ile bydlę jest znaczone trwałym kolczykiem, nie podlega ponownemu znaczeniu. Numer marki usznej odnotowuje interwenjujący powiatowy lekarz weterynaryjny w świadectwie pochodzenia, o ile nie został już z urzędu zapisany i notuje w osobnej swej ewidencji. (Wzór D.)

Urzędowej marki ustnej wzgl. kolczyka zarejestrowanego urzędowo w świadectwie pochodzenia nie wolno odjąć lub uszkodzić, zanim zwierzę nie osięgnie swego miejsca prze-

znaczenia, o ile nie jest się do tego upoważniony. Tyczy się to przedewszystkiem posiadacza bydlęcia, który jest w pierwszej linji odpowiedzialnym za wszelkie nadużycia itp. od chwili nałożenia lub zarejestrowania marki. Obowiązany on jest przedstawić bydło i udzielić bezpłatnie żądanej pomocy do przeznaczenia bydła, a nadto, jeżeli bydlę zgubi znak uszny, winien zgłosić to zaraz najpóźniej do 48 godzin celem zanotowania tego w świadectwie pochodzenia przez odnośnego urzędnika uprawnionego do wydawania świadectw pochodzenia lub świadectw zdrowia. Nałożenie nowej marki może nastąpić na podstawie urzędowego sprawdzenia na uchu, że istotnie bydlę było oznaczone marką uszną i po odpowiedniem zaznaczeniu tego faktu w dokumencie legitymacyjnym zwierzęcia. Nowy kolczyk należy założyć na uchu prawem, o ile bydlę pierwszą markę miało w uchu lewem.

Wyjątek od kolczykowania stanowią cielęta nie starsze nad 2 tygodnie (brak pączków rogowych wzgl. zgrubienia w skórze w miejscu rogów).

Zużyte wskutek uboju znaczki uszne (marki) należy oddawać zaraz i to w rzeźniach, pozostających pod kierownictwem lekarzy weterynaryjnych tymże, zaś gdzieindziej właściwym badaczom mięsa, którzy winny je przechować w sposób wykluczający nadużycia.

Co do dalszego postąpienia z markami zużytemi zarządzi Województwo w swoim czasie.

IV. Kataster bydła rogatego

§ 7.

1. Na całym obszarze Województwa Poznańskiego należy w każdej gminie (mieście) i obszarze dworskim założyć i prowadzić w ewidencji kataster bydła rogatego według dołączonego wzoru B. (Wzór B.)

2. Druki, potrzebne na kataster bydła rogatego, wydawane będą bezpłatnie. Ktoby jednak czy to przez lekkomyślność, czy też przez niedbalstwo itp., spowodował niezdatność do użytku takiego druku (katastru), obowiązany jest ponieść koszta sprawienia nowych druków (katastru).

3. Obowiązek założenia i prowadzenia w ewidencji katastru bydła rogatego nakłada się po wsiach na sołtysów i naczelników obszarów dworskich, w miastach na zarządy miejskie, w Bydgoszczy i w Poznaniu na Komisarjaty policyjne.

4. Kataster bydła należy założyć w kształcie zeszytu ewentualnie książki, przeznaczając dla każdego posiadacza bydła odpowiednią ilość stronnic, obliczoną na 3 lata, stronnice zaopatrzyć bieżącemi (porządkowemi) liczbami. Ilość kartek i stronnic ma być stwierdzona na zeszycie przez właściwego Komisarza obwodowego, w Bydgoszczy i Poznaniu przez Magistrat (Urząd policyjny). Po zupełnem zużyciu formularzy, zawartych w zeszycie, należy go zaopatrzyć na ostatniej stronie uwagą:

„Zakończono"

. . . ., dnia . . . . 192 . .
(nazwa miejscowości)

(Pieczęć urzędowa)

Prowadzący kataster: . . . .
(nazwisko)

a istniejący w tym czasie stan bydła rogatego w miejscowości tej wpisać skrupulatnie do nowego zeszytu i przedstawić stary oraz nowy zeszyt przynależnemu Komisarzowi obwodowemu, w Bydgoszczy i Poznaniu Magistratowi (Urząd policyjny), celem stwierdzenia prawdziwości przeniesienia na obu zeszytach, poczem prowadzący w ewidencji kataster przechowa zeszyt zużyty jeszcze przez 5 lat.

Każdy posiadacz bydła rogatego obowiązany jest podać celem wpisania do katastru (według pouczenia podanego na wzorze) wszystko bydło rogate, a cielęta najpóźniej do 2 tygodni (brak pączków rogowych lub zgrubienia skóry, w miejscu rogów), wypełniając dokładnie i sumiennie wszystkie rubryki, następnie utrzymać go w ścisłej ewidencji i w tym celu uwidocznić w nim każdy przyrost i ubytek w stanie bydła rogatego z uwzględnieniem postępowania z bydłem rogatem, przybyłem ewentualnie z poza obrębu Województwa Poznańskiego (I) (§ 1).

6. Należy również uwidocznić zawsze w katastrze w odpowiedniej rubryce przyczynę ubytku względnie przyrostu, t. j. czy ubytek powstał np. z powodu sprzedaży, padnięcia, uboju, rzezi z konieczności itp. względnie przybytek z powodu własnego przychówku, kupna itp. i w tym ostatnim wypadku powołać dokument (świadectwo pochodzenia), na podstawie którego wprowadzono bydlę, oraz adres sprzedawcy, a nadto zanotować ewentualnie znak, którym oznaczone jest zwierzę. Tak samo trzeba zanotować w odpowiedniej rubryce, jeśli na bydle wydano świadectwo pochodzenia. Jeżeli bydle wprowadzono do gminy, należy na odwrotnej stronie świadectwa pochodzenia zapisać L. i str. katastru, na której wpisano odnośne bydlę i zatrzymać dostarczone świadectwo pochodzenia, przechowując je przez 1 rok.

7. Każdy posiadacz bydła rogatego na obszarze Województwa Poznańskiego winien o każdej zmianie w stanie posiadanego bydła donieść w ciągu 48 godzin prowadzącemu kataster bydła i podać sumiennie i dokładnie czas i przyczynę zmiany, przedstawiając ewentualnie dokumenta (świadectwo pochodzenia) na przyrosłe zwierzę.

8. Sołtys względnie osoba upoważniona do prowadzenia w ewidencji katastru jest na osobne zarządzenie Wojewody Poznańskiego obowiązana obejrzeć każde bydlę i sprawdzić jego tożsamość, zanim je wpisze do katastru, a posiadacz winien je przyprowadzić i przedstawić tej osobie. W miastach może być zmienione to postępowanie o tyle, że kierownik Magistratu, w Bydgoszczy i w Poznaniu Komisarjat policyjny może na prośbę posiadacza spowodować obejrzenie zwierzęcia na obejściu posiadacza na jego koszt.

9. Do wykonywania nadzoru nad prowadzeniem w ewidencji katastru bydła obowiązani są państwowi lekarze weterynaryjni, Komisarze obwodowi, a organa policji państwowej winny im być pomocne. Prowadzący kataster ma im na ich żądanie uprzystępnić wykonanie tego obowiązku. Kataster bydła rogatego każdej gminy winien być conajmniej 1 raz w pół roku skontrolowany przez organa miejscowej władzy policyjnej przy równoczesnem sprawdzeniu bydła zarejestrowanego.

Wykonanie rewizji należy uwidocznić zawsze w katastrze na karcie tytułowej.

V. Książki kontrolne bydła rogatego.

§ 8.

1. Rzeźnicy i handlarze bydła rogatego, chcący uprawiać swój przemysł w obrębie Województwa Poznańskiego, obowiązani są postarać się własnym kosztem o książeczkę kontrolną bydła rogatego i wpisywać do niej bez zwłoki każde nowonabyte bydle rogate, jak również każde bydlę rogate wstawione do swej obory. (Wzór C.)

2. Na okładce książeczki n a l e ż y umieścić napis: K s i ą ż k a k o n t r o l n a.

Rzeźnik x. x. . . . .

Handlarz bydła x. x. . . . .

w . . . .

Na pierwszej stronie pod okładką spaginowanej książeczki ma być przylepiona podobizna (fotografja) właściciela, zaopatrzona jego własnoręcznym podpisem, poczem należy ją wraz z uprawnieniem do wykonywania rzeźnictwa względnie handlu bydłem rogatem przedstawić w przynależnem Starostwie, w Bydgoszczy i w Poznaniu w Urzędzie policyjnym celem sprawdzenia tożsamości osoby, uprawnienia do wykonywania handlu względnie rzeźnictwa, wpisania do ewidencji takich książeczek, którą należy założyć według wzoru E. i prowadzić w każdem Starostwie (w Bydgoszczy i w Poznaniu w Miejskim Urzędzie Policyjnym) i umieszczenia klauzuli, zawierającej liczbę porządkową pozycji w ewidencji książek, pod którą ją wpisano, stwierdzającej powyższe okoliczności oraz ilość kartek i zaopatrzenie jej datą, podpisem urzędowym i pieczęcią Starostwa, w Bydgoszczy i w Poznaniu Miejskiego Urzędu Policyjnego. Pieczęć należy wycisnąć także na fotografji u dołu w ten sposób, aby część jej była wyciśnięta na podobiźnie, a część na okładce.

Książeczka bez takiej klauzuli jest nieważna.

3. Na prośbę rzeźnika lub handlarza bydła rogatego, posiadającego warunki do uzyskania wspomnianej klauzuli, może właściwe Starostwo wzgl. Miejski Urząd Policyjny w Bydgoszczy lub Poznaniu w porozumieniu z powiatowym lekarzem weterynaryjnym zaklauzulować po stwierdzeniu koniecznej potrzeby książkę kontrolną bydła rogatego także dla jego zastępcy, kierownika przedsiębiorstwa itp., działającego wyłącznie na jego ryzyko i rachunek, o ile chlebodawca przyjmie odpowiedzialność za ewentualne nadużycia książką kontrolną i to pisemnie stwierdzi. W takim razie napis na okładce książeczki musi być następujący: Książka kontrolna bydła rogatego.

Kierownik, zastępca itp. . . . .
(imię i nazwisko)

działający z polecenia na ryzyko i rachunek rzeźnika . . . .
(imię i nazwisko)

handlarza bydła rogatego . . . .
(imię i nazwisko)

w x. x. . . . .
(dokładny adres)

Następnie oprócz fotografji chlebodawcy musi być przylepiona także podobizna pracownika nazwanego na okładce z jego własnoręcznym podpisem.

Wszystkie inne postanowienia co do książek kontrolnych, wydanych rzeźnikowi lub handlarzowi bydła, mają analogiczne zastosowanie także do książek kontrolnych dla ich chlebodawców, jednak z tym dodatkiem, że chlebodawca może na książce kontrolnej swego pracownika określić termin, do którego upoważnił

go do działania na podstawie książki w swem imieniu i w tym celu należy w książce pracownika zostawić za kartką z klauzulą Starostwa niezapisaną kartkę lub więcej na zanotowanie wspomnianego terminu w następujący sposób: „Ważne dla XX (imię i nazwisko pracownika) tylko do (np. 31 grudnia tysiąc dziewięćsetdwadzieściatrzy). Data i podpis chlebodawcy". W dalszym ciągu chlebodawca może znowu wyznaczyć w powyższy sposób nowy termin.

W razie zastanowienia upoważnienia lub odejścia pracownika winien chlebodawca książkę kontrolną odebrać i przechować ewentualnie po stosownej zmianie napisu fotografji i klauzuli przez Starostwo może użyć pozostałego druku na książkę kontrolną dla innej osoby.

4. Zużyte książeczki kontrolne mają rzeźnik i handlarz przechować u siebie przez jeden rok.

5. W ciągu stycznia każdego roku mają być wszystkie książeczki kontrolne przedstawione właściwemu Starostwu do widymowania.

6. Książki niewidymowane w terminie są nieważne.

7. Posiadacze książek kontrolnych są obowiązani okazać je na każde żądanie właściwym władzom i organom kontrolnym, które w razie dostrzeżonego nadużycia itp. mają prawo odebrać je.

8. Posiadacz książki kontrolnej winien we własnym interesie starać się o potwierdzenie w uwadze książki odbioru względnie uboju sprzedanego względnie poddanego rzeźni bydła.

9. Rzeźnicy i handlarze bydła winni w ciągu 48 godzin po wstawieniu bydlęcia do swej obory w obrębie Województwa Poznańskiego zgłosić je sołtysowi (osobie prowadzącej kataster) i wręczyć mu świadectwo pochodzenia. Są oni również obowiązani zgłosić w tym czasie także dokonany ubój lub odsprzedaż.

10. Jeżeli rzeźnik lub handlarz nabyte bydlę odstawia wprost do rzeźni na ubój, powinien on świadectwo pochodzenia względnie dokument, którym zwierzę legitymuje, wręczyć bezwarunkowo zaraz przy wpuszczeniu do zakładu ubojowego zarządzającemu zakładem, względnie badaczowi mięsa, który wpisze bydlę do ewidencji bydła poddanego ubojowi, a na świadectwie zanotuje liczbę pozycji w ewidencji, pod którą bydlę zapisał, oraz nazwisko i adres rzeźnika lub handlarza, który dostawił ze świadectwem bydlę do uboju, poczem świadectwo przekreśli na krzyż atramentem lub ołówkiem chemicznym ewentualnie kolorowym, czyniąc je w ten sposób niezdatnem.

Odbiorca przekreślone świadectwo ma przechować przez jeden rok po uboju.

W takich wypadkach rzeźnik lub handlarz nie potrzebuje zgłaszać tego bydła do katastru.

VI. Wchodzenie do cudzych obór.

§ 9.

1. Rzeźnikom i handlarzom bydła zabrania się wchodzenia do obór cudzych.

2. Bydła rogatego handlowego lub rzeźnego, tj. bydła znajdującego się w obrocie handlowym lub nabytego przez rzeźnika celem uboju, nie wolno pod żadnym pozorem dopuścić do wstawienia ani umieszczać gdzieindziej, aniżeli w oborach handlowych, odpowiadających wymogom weterynaryjno-policyjnym (§§ 54, 55, 56 V. A. V. G. powoł. przepisów wyk.) względnie w oborach zakładów rzeźnianych. Odnosi się to także do bydła rogatego, oddawanego na opas. W wypadkach jednak godnych uwzględnienia może właściwe starostwo za zgodą powiatowego lekarza weterynaryjnego pozwolić na postawienie na opas (wypas) takiego bydła w innej oborze, jeżeli ona odpowiada wymogom hygjeny, da się łatwo oczyścić i odrazić, oraz, jeżeli istnieją warunki i będzie zapewnione, że ostrożności wykluczające ewentualne przeniesienie się zarazy na bydło miejscowe, które władza przepisze, będą ściśle zachowane. (Osobna obsługa, osobny wodopój i osobne pastwisko.)

VII. Nabywanie bydła tak zwanym sposobem domokrążnym lub poza targowicą.

§ 10.

1. Zakazuje się sprzedawania i kupna bydła rogatego, chodząc od miejscowości do miejscowości, od zagrody do zagrody.

Zakaz ten nie narusza prawa kupna bydła rogatego w zagrodzie wskutek zamówienia. Zamówiony winien jednak przed udaniem się do zagrody, do której go zamówiono celem kupna bydła, zgłosić się u organu uprawnionego do wydawania świadectw pochodzenia (sołtysa, naczelnika obszaru dworskiego), przedstawić mu zamówienie i dopiero, gdy od niego uzyska zgodę na piśmie na udanie się do danej zagrody, której tenże ma udzielić, jeśli niema przeszkody weterynaryjno-policyjnej, może się do danej zagrody udać i bydło nabyć.

2. Sprzedający ma obowiązek przed wpuszczeniem handlarza bydła do zagrody zażądać legitymowania się, pisemnego zezwolenia, podanego pod 1 ust. 2.

3. Każde nowonabyte bydlę winno być w zagrodzie nabywcy postawione w odosobnieniu przy osobnej obsłudze doju, osobnem karmieniu i pojeniu na przeciąg 6 tygodni; na wyjątki zezwolić może miejscowa władza policyjna.

VIII. Badanie weterynarskie bydła dobijanego lub padłego.

§ 11.

Każda sztuka bydła rogatego, poddana ubojowi z powodu choroby wewnętrznej lub padła, wskutek takiej choroby, ma być przynajmniej przy sprawieniu względnie przed usunięciem nieszkodliwem zbadana dokładnie przez właściwego urzędowego lekarza weterynaryjnego na koszt strony, wyjąwszy wypadki, w których w myśl powołanych na wstępie przepisów do ponoszenia kosztów interwencji weterynarskiej obowiązany jest Skarb Państwa. W tym celu winien posiadacz o każdym wypadku takim donieść wcześnie przynależnej władzy policyjnej lub właściwemu powiatowemu lekarzowi weterynaryjnemu, a zwierzę przechować odpowiednio aż do jego przybycia.

IX. Pędzenie bydła przez większe przestrzenie.

§ 12.

Bydło z miejscowości pochodzenia, ze stacji wyładowania lub z targu wolno pędzić przy ścisłem przestrzeganiu obowiązujących przepisów weterynaryjno-policyjnych, tylko do miejscowości, odległych od stacji wyładowania wzgl. miejscowości wystawienia świadectwa pochodzenia, wzgl. miejscowości targowej najdalej 30 km., przyczem bydła tego nie wolno dopuszczać do jakiejkolwiek styczności z innem bydłem, ani też nie wolno wstawiać do obcych zagród bez osobnego zezwolenia miejscowej władzy policyjnej.

Zakazuje się transportowanie (wozem lub pieszo) bydła rogatego na całym obszarze Województwa Poznańskiego nocą bez osobnego zezwolenia miejscowej władzy policyjnej, zaznaczonego pisemnie w dotyczącem świadectwie pochodzenia. Jako noc uważa się czasokres pół godziny po zachodzie słońca aż do pół godziny przed wschodem słońca. Bydło napotkane wbrew niniejszym postanowieniom podlega rygorom, podanym w § 3 ust. ostatni.

X. Przyjmowanie i przewóz bydła rogatego kolejami.

§ 13.

Zarządza się co do załadowania bydła rogatego na kolejach żelaznych na terytorjum tut. Województwa co następuje: Bydło rogate przed załadowaniem na kolej, zbadane być musi przez państwowego lekarza weterynaryjnego, opatrzone być winno jednostkowemi przepisanemi świadectwami pochodzenia oraz w przepisane kolczyki, podane w świadectwie pochodzenia, ponadto musi być kryte świadectwem zdrowia, wydanem przez państwowego lekarza weterynaryjnego tego powiatu, w którym położona jest stacja kolejowa (biura stacyjne).

2. W obrębie Województwa Poznańskiego nie wolno bez specjalnego zezwolenia Wojewody Poznańskiego skierować bydła rogatego do innej stacji odbiorczej, aniżeli tej, do której je pierwotnie nadano i w liście przesyłkowym wymieniono. Odnosi się to także do bydła nadanego na tutejszym obszarze, a będącego już w obrocie kolejowym poza obrębem Województwa.

3. Bydła hodowlanego, transportowanego koleją żelazną, nie wolno dopuszczać do styczności bezpośredniej lub pośredniej z innem bydłem, transportowanem na kolei. Naczynia pojowe winne bydło to mieć oddzielne, nie używane dla innego bydła podczas transportu.

XI. Dozór weterynaryjno-policyjny na targach na bydło, zakaz handlu poza targowicą, rejestracja bydła odpędzonego z targu.

§ 14.

1. Wszelkie ulgi co do nadzoru weterynarskiego targów i jarmarków na bydło rogate cofa się.

2. Wszystkie targi i jarmarki na bydło rogate podlegają dozorowi powiatowych lekarzy weterynaryjnych. Każde bydlę bezpośrednio przed wpuszczeniem na targowicę podlega zbadaniu tak co do stanu zdrowia jak i pochodzenia, czego wynik musi być zaznaczony na dotyczącem świadectwie pochodzenia.

3. Zwierzęcia podejrzanego, czy to co do stanu zdrowia, czy pochodzenia, nie wolno pod żadnym warunkiem wpuścić na targowicę, lecz należy je natychmiast odosobnić i postąpić z niem w myśl obowiązujących w tej mierze przepisów.

4. Co do urządzenia targowic, obrotu na nich obowiązują postanowienia §§ 41—53, przytoczonych wyżej przepisów.

5. W miejscowości targowej i bezpośrednio sąsiadujących zabrania się sprzedaży i nabywania bydła rogatego w dniu targu (jarmarku) poza targowicą na bydło i zarządza się, że każde bydlę rogate przed odpędzeniem z targo-

wicy ma być zgłoszone targowej władzy policyjnej, której podać należy miejsce przeznaczenia i nabywcę. Targowa władza policyjna winna prowadzić rejestr bydła odpędzonego z targowiska (wzór F), uwidoczniając w nim rodzaj bydła odpędzonego, nazwisko i miejsce zamieszkania posiadacza oraz miejsce przeznaczenia, nazwisko i miejsce zamieszkania odbiorcy (§§ 48—49 powołanych na wstępie tego działu przepisów.

Zakazuje się przedsiębrania i dopuszczenia szczepień z powodu zarazy płucnej bez specjalnego pisemnego pozwolenia Województwa Poznańskiego i to pod warunkami i w granicach, które przepisze. (§ 198 powołanych przepisów wykonawczych Rady Zw. Rz. Niem.)

§ 15.

Rozporządzenie niniejsze nabiera mocy obowiązującej z dniem 15 sierpnia 1925 r. Równocześnie traci moc obowiązującą rozp. tut. L. dz. 7584/23. I. D. z 20 października 1923 r.

Przekroczenia przepisów tego rozporządzenia będą karane po myśli „działu III przepisy karne § 74 i nast.“ powołanej na wstępie ustawy pomorowej z 26 czerwca 1909 r. przy zastosowaniu § 191 przep. wykon. do ustawy pomorowej z 1 maja 1912 r. (R. i St. Urz.), tj. zastosowania odmowy odszkodowania na wypadek zarządzonego uboju policyjnego lub padnięcia bydła z powodu zarazy płucnej po myśli § 72 V. G.

Poznań, dnia 24 czerwca 1925 r.

L. dz. Zp. 2500/25. Wojewoda Poznański.

364. Wyciąg z Statutu Spółki drenarskiej „Szymborze - Turzany“ w Szymborzu, powiat inowrocławski, z dnia 30 czerwca 1925 r.

§ 1.

Spółka mianuje się: Spółka drenarska w Szymborzu. Siedzibą Spółki jest Szymborze.

§ 2.

Celem Spółki jest: osuszanie i nawodnianie gruntów według ogólnego planu, inżynierów Wandrey i Co. w Poznaniu z dnia 18. VI. 1910 r. oraz utrzymanie urządzeń do tego potrzebnych.

§ 17.

Walne zebranie stanowi o:

1. wyborze członków zarządu i ich zastępców,
2. ustanowieniu odszkodowania dla prezesa, technika oraz prowadzącego rachunkowość,
3. wyborze sędziów rozjemczych i ich zastępców,
4. zmianie ustawy według § 275 ust. 1, 2, 3 ustawy wodnej,
5. ustanowieniu budżetu oraz stwierdzeniu i przyjęciu rachunkowości,
6. rozwiązaniu Spółki.

§ 18.

Pierwsze celem ustanowienia zarządu potrzebne walne zebranie zwołuje władza nadzorcza, sporządzająca w tym celu tymczasową listę głosujących według stosunku obszarów wykazanych w rejestrze gruntowym Spółki, a zaokrąglonych do pełnej liczby hektarów.

Następne walne zebrania zwołuje zarząd w okolicznościach przewidzianych niniejszą ustawą i § 230 ustawy wodnej.

Zapozwanie członków ogłasza się z podaniem przedmiotu obrad:

1. w gazecie obranej do zamieszczania publicznych zawiadomień Spółki,
2. w gminach leżących całkowicie lub częściowo w obrębie Spółki i to w sposób tamże przyjęty.

Obrady naznaczyć trzeba nie prędzej jak w dwa tygodnie po ogłoszeniu zapozwy.

Uchwały walnego zebrania są ważne bez względu na ilość obecnych członków.

§ 20.

Zadaniem prezesa (po za innemi, ustawą oznaczonemi zadaniami) jest:

h) zadokumentowanie uchwał (zarządu) i walnego zebrania.

§ 25.

Spółka umieszcza ogłoszenia pod swojem nazwiskiem z podpisem prezesa.

Publiczne ogłoszenia umieszcza Spółka w Orędowniku powiatu Inowrocławskiego, o ile ustawa nie opiewa, żeby ogłaszać tylko według zwyczaju danej miejscowości.

Poznań, dnia 30 czerwca 1925 r.

L. dz. 1127/25 VIII C. **Wojewoda.**

365. Walne Zgromadzenie członków **Spółki Meljoracyjnej Wielkiej Wełny powyżej Rogowa** uchwaliło dnia 15 stycznia 1925 r. następującą zmianę statutu:

§ 1

ostatnie dwa zdania skreśla się i brzmią one odtąd:

Spółka nazywa się: Towarzystwo meljoracji doliny Wielkiej Wełny powyżej Rogowa.

Siedzibą Spółki jest Gniezno.

§§ 10, 11, 12, 13 i 14

skreśla się i wstawia sie odtąd w polskiem brzmieniu:

§ 10.

Organami Spółki są:
1. walne zgromadzenie,
2. wydział,
3. zarząd.

§ 11.

Walne zgromadzenie stanowi o:
1. wyborze członków wydziału,
2. zmianie statutu według przepisów ustawy wodnej,
3. rozwiązaniu spółki.

§ 11 a.

Zgromadzenie członków wybiera z każdej gminy i każdego obszaru dworskiego, których grunta należą choć częściowo do obszaru spółkowego, do Wydziału po jednym członku i jego zastępcy.

Walne zgromadzenie tworzą wszyscy składki opłacający członkowie.

Każdemu opłacającemu składki członkowi przysługuje na walnem zgromadzeniu conajmniej 1 głos. Ilość głosów zależną jest od wielkości obszaru spółkowego, a mianowicie: na każde choćby rozpoczęte dwa i pół hektara obszaru spółkowego, należące do jednego członka, przypada jeden głos.

Listę głosujących sporządza zarząd i wywiesza ją na przeciąg 4 tygodni u przewodniczącego dla rozpatrzenia się członkom. Termin wywieszenia ogłasza się poprzednio w gminach, należących całkowicie lub częściowo do Spółki, przyjętym tamże zwyczajem, pozatem w gazecie przeznaczonej do zamieszczania publicznych zawiadomień Spółki.

Wnioski o sprostowanie listy głosujących zgłaszać można każdego czasu.

Poszczególny członek zlecić może oddanie głosu swego innemu członkowi, upełnomocniwszy go piśmiennie. Współwłaściciele jednego i tego samego gruntu głosują wspólnie; nieobecnych współwłaścicieli uważa się jako głosujących w myśl obecnych.

Wykonują prawo głosu w imieniu:
1. niezdolnych do załatwiania spraw swoich lub ograniczonych w załatwieniu spraw swoich — ich prawni zastępcy,
2. żon — mężowie,
3. osób prawnych — ich ustawą wyznaczeni zastępcy.

§ 12.

Wydział stanowi o:
1. wyborze przewodniczącego, zastępcy i ławników,
2. ustanowieniu odszkodowania dla przewodniczącego,
3. wyborze sędziów rozjemczych i ich zastępców,
4. zmianie statutu w myśl artykułu 176 ustawy wodnej,
5. ustanowieniu budżetu oraz stwierdzeniu i przyjęciu rachunkowości,
6. wyborze komisji oględzinowej.

§ 12a.

Na zebraniach Wydziału oblicza się ilość głosów przypadających na każdego członka w ten sposób, że na każde choćby rozpoczęte dwa i pół hektara z danej gminy lub obszaru dworskiego, włączonego do obszaru spółki, przypada jeden głos.

§ 13.

Zarząd Spółki składa się z:
a) przewodniczącego,
b) 4 ławników, z których jednego się mianuje zastępcą przewodniczącego. Ustanawia się także zastępczych ławników.

Członkowie zarządu sprawują urząd honorowo.

Tytułem odszkodowania za wydatki i zmudę czasu pobiera prezes roczne odszkodowanie, wysokość odszkodowania ustanawia wydział.

§ 13a.

Przewodniczącego oraz jego zastępcę i resztę członków zarządu oraz zastępczych ławników obiera wydział na przeciąg lat 6. Wybór przewodniczącego i zastępcy potwierdza władza nadzorcza. Prezesem może wydział obrać i nieczłonka większością głosów obecnych na zebraniu.

Wybrać można każdego członka oraz uprawnionego do głosowania zastępcę, posiadającego prawa obywatelskie. Wybory członków zarządu oraz zastępczych ławników odbywają się w oddzielnych aktach wyborczych dla poszczególnych urzędów. Poszczególni wyborcy oświadczają przewodniczącemu wydziału ustnie i do protokółu, na kogo głos swój oddają. Absolutna większość głosów o wyborze rozstrzyga. Jeżeli w pierwszym akcie wyborczym absolutnej większości nie osiągnięto, odbywają się wybory ściślejsze pomiędzy dwoma najwięcej głosów posiadającemi osobami. Przewodniczący rozstrzyga losem w razie równej ilości głosów.

Wybór przez aklamację jest dozwolonym, jeżeli nikt nie protestuje. Występujący członkowie pozostają w urzędzie aż do czasu wprowadzenia nowo wybranych.

§ 13b.

Władza nadzorcza zobowiązuje członków zarządu podaniem ręki w miejsce przysięgi.

Na posiedzeniach zarządu i wydziału przewodniczy przewodniczący, mający równe prawo głosu, jak i reszta członków zarządu i wydziału, a rozstrzygający w razie równości głosów. Uchwały są ważne, jeżeli zawezwano członków zarządu i wydziału, zawiadamiając ich o przedmiocie obrad i — jeżeli zebrało się włącznie przewodniczącego conajmniej $^2/_3$ członków. Przybyć nie mogący zawiadomić powinien o tem niezwłocznie przewodniczącego, aby tenże mógł pozwać zastępcę. Jeżeli dla braku potrzebnej ilości członków uchwał powziąć nie było można, zwołuje się w tym samym przedmiocie powtórne posiedzenie. Uchwały powtórnego posiedzenia są ważne bez względu na ilość obecnych członków zarządu, na co przy powtórnem zapozwaniu uwagę członkom zwrócić należy.

§ 14.

Zarząd jest przedstawicielem Spółki przed sądem i poza sądem, z wyjątkiem w sprawach, zastrzeżonych przewodniczącemu, Wydziałowi lub Walnemu Zgromadzeniu.

§ 14a.

Zadaniem prezesa (poza innemi, statutem i ustawą wodną oznaczonemi zadaniami) jest:

a) przewodniczenie na Walnem Zebraniu, zebraniu Wydziału, zebraniu Zarządu,

b) spowodowanie wykonania urządzeń Spółki według zatwierdzonych planów i nadzór nad wykonaniem,

c) wydawanie (w porozumieniu z Zarządem) rozporządzeń mających na celu utrzymanie urządzeń w sprawności i wydawanie ewtl. przepisów wykonawczych,

d) rozesłanie ustanowionych (przez Zarząd) wykazów opłat i ściąganie tychże, przekazywanie wpłat do kasy i rewizja kasy conajmniej dwa razy do roku,

e) opracowanie budżetu i bilansu rocznego i przedłożenie tegoż Zarządowi — Wydziałowi celem uchwalenia,

f) nadzór nad urzędnikami Spółki i nad utrzymaniem urządzeń Spółki w sprawności,

g) załatwianie korespondencji Spółki i podpisywanie dokumentów Spółki,

h) zadokumentowanie uchwał Zarządu, Wydziału i Walnego Zebrania,

i) zawarcie umowy z technikiem spółkowym i prowadzącym rachunkowości oraz kasę Spółki w porozumieniu z Zarządem-Wydziałem.

§ 15

skreśla się i brzmi on odtąd:

Wszystkie spory w sprawach Spółki oddać można za zgodą stron do Sądu Rozjemczego celem rozstrzygnięcia, o ile prawo lub ustawa tego nie wyklucza.

Sąd Rozjemczy składa się z przewodniczącego naznaczonego przez władzę nadzorczą i 2 ławników. Ławników wraz z 2 zastępcami wybiera się stosownie do przepisów § 13a ustęp 2 statutu o wyborze członków Zarządu. Wybrać można każdego nieczłonka, posiadającego w gminie swej bierne prawa wyborcze dla publicznych urzędów gminnych.

W razie odrzucenia dla uzasadnionych powodów sędziego rozjemczego — o czem decyduje definitywnie władza nadzorcza — władza nadzorcza naznacza w jego miejsce któregokolwiek z wybranych zastępców lub inną osobę posiadającą prawo biernego wyboru.

§ 16

skreśla się, a brzmi on odtąd:

W razie podziału gruntów, należących do Spółki, Zarząd dzieli ciężary proporcjonalnie na poszczególne części gruntów według przepisanej skali uczestnictwa. Co do postanowienia Zarządu przysługuje członkom prawo apelacji do władzy nadzorczej w przeciągu 2 tygodni.

§ 17

skreśla się, a brzmi on odtąd:

Członkowie wnoszą opłaty do kasy Spółki w dniu oznaczonym przez Zarząd. W razie nieuiszczenia się przysługuje prezesowi prawo przymusowego poboru opłat.

Dodaje się:

§ 18.

Członkowie zezwolić muszą na zakładanie — czy to na czas przejściowy, czy też na stałe z zastrzeżeniem artykułu 152 ustawy wodnej z 19. 9. 1922 r. — na gruntach swoich planem przewidzianych lub na Walnem Zebraniu uchwalonych zarządzeń, oraz na remont tych urządzeń. Wzdłuż urządzeń Spółki (rowów, grobli i t. d.) nie wolno uprawiać przykanałowego lub przygroblowego pasma ziemi, szerokości jednego metra. Pasmo to, oraz skarpy rowów i grobli

jako też grzbiet grobli wykosić wolno, nie wolno natomiast ich wypasać. Krzaki, drzewa, żywopłoty należy usuwać.

Przepędzanie bydła oraz przejazd przez rowy jako też pojenie w rowach i czerpanie wody z rowów dozwala się jedynie w miejscach przez Zarząd oznaczonych, miejsca dla przepędzania bydła przez groblę oraz przejazdy wskazuje również Zarząd.

Ziemia wyrzucona przy czyszczeniu rowów przypada na własność adjacentom; ziemię tę powinni adjacenci w przeciągu 4 tygodni, jeżeli zaś czyszczenie odbyło się przed żniwami, w przeciągu 4 tygodni po żniwach odrzucić na 4 metry od brzegu. Wykroczenia podlegają przewidzianym w artykule 157 ustawy wodnej środkom przymusowym.

Pozatem uszkodzenia urządzeń Spółki spowodowane bądź to wykroczeniem przeciwko powyższym przepisom, bądź to niedbalstwem, oraz uszkodzenia wyrządzone z rozmysłem, naprawia się według nakazów przewodniczącego na koszt sprawcy w danym razie drogą przymusową.

§ 19

dodaje się:

Oględziny urządzeń Spółki odbywają się regularnie wiosną i jesienią. Komisja oględzinowa składa się z przewodniczącego i 2 członków wybranych na Walnem Zgromadzeniu stosownie do § 13a ustęp 2. Dzień oględzin ustanawia przewodniczący w porozumieniu z władzą nadzorczą i Urzędem Budownictwa Meljoracyjnego na 4 tygodnie wprzód, i oznajmia go na czas przyjętym sposobem.

Przewodniczący kieruje oględzinami.

Wszystkim członkom przysługuje prawo uczestniczenia.

Wynik oględzin protokułuje się, protokuł przechowuje przewodniczący. Władza nadzorcza zarządza w danym razie na koszt Spółki wykonanie robót potrzebnych podług uznania technicznego, dla utrzymania sprawności zbadanych urządzeń. W razie zażaleń przeciw powyższym zarządzeniom władzy nadzorczej rozstrzyga Wojewoda definitywnie.

§ 20

dodaje się:

Kasą zarządza rachmistrz obrany przez Zarząd na przeciąg lat 6. Władza nadzorcza może każdego czasu zarządzić zwolnienie kasjera, gdy tenże obowiązki służbowe wypełnia niedostatecznie. Warunek ten w umowie z rachmistrzem zamieścić trzeba.

§ 21

dodaje się:

Spółka umieszcza ogłoszenia pod swojem nazwiskiem z podpisem przewodniczącego, 2 tygodnie przed zebraniem, w Orędownikach powiatowych w Żninie, w Mogilnie i w Gnieźnie jako i wywieszeniem ogłoszenia u przewodniczących gmin i dominjów, należących do Spółki, z porządkiem obrad.

W artykule II-gim dodatku z dnia 20. 9. 1909 do statutu skreśla się w ustępie pierwszym ostatnie słowa „der Regierungspräsident", a wstawia się w tłomaczeniu polskiem słowa:

„władza ustawą wodną z dnia 19. 9. 1922 r. oznaczona".

Powyższą zmianę statutu zatwierdzam niniejszem na zasadzie artykułu 177, 184 i 187 ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 102 poz. 938).

Gniezno, dnia 26 czerwca 1925 r.

Starosta: *Łyskowski.*

366. Wyciąg z statutu Spółki regulacji Rowu polsko-śląskiego na pow. leszczyński i gostyński z dnia 20 marca 1925 r.

§ 1.

Spółka mianuje się: Związek regulacji Rowu polsko-śląskiego na pow. leszczyński i gostyński. Siedzibą Spółki jest Leszno.

§ 2.

Celem Spółki jest osuszenie i nawodnienie gruntów według ogólnego planu, sporządzonego przez technika spółki i to:

1. Mapy poglądowej.
2. Map szczegółowych.

Uwierzytelniony plan składa się u władzy nadzorczej Spółki. Przewodniczący Spółki otrzymuje uwierzytelniony odpis planu celem przechowania i uzupełnienia.

§ 14.

Walne zebranie stanowi o:

1. wyborze członków wydziału i ich zastępców,
2. zmianie statutu według art. 176, ust. 1 i 2 ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 r.,
3. rozwiązaniu Spółki.

§ 15.

Wydział stanowi o:

1. wyborze prezesa i zastępcy,
2. ustanowieniu odszkodowania dla prezesa,
3. wyborze sędziów rozjemczych i ich zastępców,

4. zmianie statutu w myśl artykułu 176 ustęp 3 ustawy wodnej,
5. ustanowieniu budżetu oraz stwierdzeniu i przyjęciu rachunkowości,
6. wyborze komisji oględzinowej,
7. przyjęciu urzędników spółki: jak skarbnika, technika spółkowego i dozorców kanałowych.

§ 16.

Zgromadzenia członków posiedzenia Wydziału zwołuje przewodniczący w okolicznościach, przewidzianych niniejszym statutem i artykułem 161 ustawy wodnej.

Zapozwanie członków zgromadzenia ogłasza się z podaniem przedmiotu obrad:

1. w gazecie obranej do zamieszczenia publicznych zawiadomień Spółki,
2. w gminach, leżących całkowicie lub częściowo w obrębie Spółki i to w sposób tamże przyjęty.

Obrady naznaczyć trzeba nie prędzej, jak w dwa tygodnie po ogłoszeniu zapozwy.

Uchwały zgromadzenia członków są ważne bez względu na ilość obecnych członków.

§ 18.

Zadaniem prezesa (po za innemi, statutem i ustawą wodną oznaczonemi zadaniami) jest:

a) przewodniczenia zgromadzeniu członków i zebraniu wydziału,
b) spowodowanie wykonania urządzeń Spółki według zatwierdzonych planów i nadzór nad wykonaniem,
c) wydawanie rozporządzeń, mających na celu utrzymanie urządzeń w sprawności i wydawanie ewent. przepisów wykonawczych,
d) rozesłanie ustanowionych wykazów opłat i ściąganie tychże, przekazywanie wpłat do kasy i rewizja kasy conajmniej dwa razy do roku,
e) opracowanie budżetu i bilansu rocznego i przedłożenia tegoż wydziałowi, celem uchwalenia,
f) nadzór nad urzędnikami Spółki i nad utrzymaniem urządzeń Spółki w sprawności,
g) załatwienie korespondencji Spółki i podpisywanie dokumentów Spółki,
h) zadokumentowanie uchwał zarządu, wydziału i zgromadzenia członków,
i) zawarcie umowy z technikiem spółkowym, prowadzącym rachunkowość oraz kasę Spółki i dozorcami kanałowemi w porozumieniu z Wydziałem.

§ 24.

Spółka umieszcza ogłoszenia pod swojem nazwiskiem z podpisem prezesa.

Publiczne ogłoszenia umieszcza Spółka w Orędowniku powiatu leszczyńskiego i gostyńskiego, o ile statut nie opiewa, żeby ogłaszać tylko według zwyczaju danej miejscowości.

Leszno, dnia 22 czerwca 1925 r.

L. dz. 6736/25. Ad. Starosta: *Zenkteler.*

367.

Statut Spółki Meljoracyjnej utrzymania Kcyńki w Siernikach, powiatu szubińskiego.

§ 1.

Spółka mianuje się: „Spółka Meljoracyjna utrzymania Kcyńki". Siedzibą Spółki są Sierniki.

§ 2.

Celem Spółki jest doprowadzenie strugi Kcyńki do stanu pierwotnego, według ogólnego planu, sporządzonego przez st. sekretarza technicznego Waśkowskiego z dnia 9 listopada 1923 r., a zbadanego w Urzędzie Budow. Meljoracyjnego, oraz utrzymanie strugi w przyszłości.

Plan składa się:

1. z mapki poglądowej, profilu strugi, planu sytuacyjnego Nr. 1, 6, 7,
2. z kosztorysu, wykazu wody i rozmiarów, obliczenia mas ziemnych Nr. 3, 4, 5,
3. z kopji katastralnych, spisu członków, wyciągu z książki łanowej Nr. 8—11.

Uwierzytelniony plan składa się u władzy nadzorczej Spółki. Przewodniczący Spółki otrzymuje uwierzytelniony odpis planu celem przechowania i uzupełnienia.

§ 3.

Późniejsze zmiany i uzupełnienia urządzeń w ramach zadań Spółki uchwalić może walne zebranie. Uchwałę bada Urząd Budownictwa Meljoracyjnego, a zatwierdza władza nadzorcza.

§ 4.

Organami Spółki są:

1. walne zebranie;
2. zarząd Spółki;
3. prezes czyli przewodniczący zarządu.

§ 5.

Walne zebranie tworzą wszyscy składki opłacający członkowie.

Każdemu opłacającemu składki członkowi przysługuje na walnem zebraniu conajmniej jeden głos. Ilość głosów zależną jest od wysokości składek do kasy Spółki lub od obszaru, od którego członek opłaca składki, a mianowicie na każdy niepełny jeden hektar obszaru spółkowego należący do jednego członka, przypada jeden głos.

Listę głosujących sporządza zarząd i wywiesza ją na przeciąg 4 tygodni u przewodniczącego dla rozpatrzenia się członkom. Termin wywieszenia ogłasza się poprzednio w gminach należących całkowicie lub częściowo do Spółki, przyjętym tamże zwyczajem, pozatem w gazecie przeznaczonej do zamieszczania publicznych zawiadomień Spółki.

Wnioski o sprostowanie listy głosujących zgłaszać można każdego czasu.

Poszczególny członek zlecić może oddanie głosu swego innemu członkowi, upełnomocniwszy go piśmiennie. Współwłaściciele jednego i tego samego gruntu głosują wspólnie; nieobecnych współwłaścicieli uważa się jako głosujących w myśl obecnych.

Wykonują prawo głosu w imieniu:

1. niezdolnych do załatwiania spraw swoich lub ograniczonych w załatwianiu spraw swoich — ich prawni zastępcy,
2. żon — mężowie,
3. osób prawnych — ich ustawą wyznaczeni zastępcy.

§ 6.

Zarząd Spółki składa się z przewodniczącego i tegoż zastępcy. Przewodniczący i jego zastępca sprawują urząd honorowo. Tytułem odszkodowania za wydatki i zmudę czasu pobiera prezes roczne odszkodowanie; wysokość odszkodowania ustanawia walne zebranie.

§ 7.

Przewodniczącego oraz jego zastępcę obiera walne zebranie na przeciąg 6 lat. Wybór prezesa i zastępcy potwierdzi władza nadzorcza.

Wybrać można każdego członka oraz uprawnionego do głosowania zastępcę, posiadającego prawa obywatelskie. Wybory członków zarządu oraz zastępczych ławników odbywają się w oddzielnych aktach wyborczych dla poszczególnych urzędów. Poszczególni wyborcy oświadczają przewodniczącemi walnego zebrania ustnie i do protokółu, na kogo głos swój oddają. Absolutna większość głosów o wyborze rozstrzyga. Jeżeli w pierwszym akcie wyborczym absolutnej większości nie osiągnięto, odbywają się wybory ściślejsze pomiędzy dwoma najwięcej głosów posiadającemi osobami. Przewodniczący rozstrzyga losem w razie równej ilości głosów.

Wybór przez aklamację jest dozwolonym, jeżeli nikt nie protestuje. Występujący członkowie pozostają w urzędzie aż do czasu wprowadzenia nowo wybranych.

§ 8.

Władza nadzorcza zobowiązuje członków zarządu podaniem ręki w miejsce przysięgi.

Przewodniczącemu i jego zastępcy jako też do stwierdzenia każdorazowego zastępstwa służy odnośne poświadczenie władzy nadzorczej jako wykaz.

§ 9.

Spółka powinna na swój koszt wykonać i w sprawności utrzymać wszelkie w planie przewidziane oraz później uchwalone i przez Urząd Bud. Meljoracyjnego wyznaczone poprawki. — Walne zebranie uchwalić może, aby wykonania niektórych robót powierzono poszczególnym członkom.

§ 10.

Co do wydatków i dochodów Spółki ustanawia się corocznie plan gospodarczy. W tym samym okresie należy przedkładać rachunki co do rozchodów i dochodów, które sprawdzić i uregulować należy.

Celem ustanowienia skali opłat sporządza się kataster.

Wolne od opłat są grunta umieszczone jako takie w rejestrze oraz takie, które nie czerpią dostatecznych korzyści z urządzeń Spółki, co drogą sprzeciwu prawomocnie ustalić trzeba.

§ 11.

W razie potrzeby powtórnego badania ustanowionego lub też poprawionego katastru może zarząd uchwalić lub też władza nadzorcza zarządzić ponowne zbadanie względnie sprostowanie katastru. Procedura ta odbywa się stosownie do przepisów dla sporządzenia katastru.

§ 12.

Członkowie wnoszą opłaty do kasy Spółki w dniu oznaczonym przez zarząd. W razie nieuiszczenia się przysługuje prezesowi prawo przymusowego poboru opłat.

§ 13.

Członkowie zezwolić muszą na zakładanie — czy to na czas przejściowy, czy też na stałe z zastrzeżeniem § 222 ust. 3 prawa wodnego — na gruntach swoich planem przewidzianych lub na walnem zebraniu uchwalonych urządzeń, oraz na remont tych urządzeń. Wzdłuż urządzeń Spółki (rowów, grobli itd.) nie wolno uprawiać przykanałowego lub przygroblowego pasma ziemi, szerokości jednego metra. Pasmo

to, oraz skarpy rowów i grobli jako też grzbiet grobli wykosić wolno; nie wolno natomiast ich wypasać. Krzaki, drzewa, żywopłoty należy usuwać.

Przepędzania bydła oraz przejazdu przez rowy jako też pojenia w rowach i czerpania wody z rowów dozwala się jedynie w miejscach przez Zarząd oznaczonych; miejsca dla przepędzania bydła przez groble oraz przejazdy wskazuje również Zarząd.

Ziemia wyrzucona przy czyszczeniu rowów przypada na własność adjacentom; ziemię tę powinni adjacenci w przeciągu 4 tygodni, jeżeli zaś czyszczenie odbywało się przed żniwami, — w przeciągu 4 tygodni po żniwach odrzucić na 4 metry od brzegu. Wykroczenia podlegają przewidzianym w § 227 ustawy wodnej środkom przymusowym.

Pozatem uszkodzenie urządzeń Spółki spowodowane bądź to wykroczeniem przeciwko powyższym przepisom, bądź to niedbalstwem, oraz uszkodzenia wyrządzone z rozmysłem, naprawia się według nakazów prezesa na koszt sprawcy w danym razie drogą przymusową.

§ 14.

Walne zebranie stanowi o:
1. wyborze członków Zarządu,
2. ustanowieniu odszkodowania dla prezesa,
3. wyborze sędziów rozjemczych i ich zastępców,
4. zmianie ustawy według § 275 ust. 1, 2, 3 ustawy wodnej,
5. ustanowieniu budżetu oraz stwierdzeniu i przyjęciu rachunkowości,
6. rozwiązaniu Spółki.

§ 15.

Pierwsze celem ustanowienia zarządu potrzebne walne zebranie zwołuje władza nadzorcza, sporządzająca w tym celu tymczasową listę głosujących według stosunku obszarów wykazanych w rejestrze gruntowym Spółki, a zaokrąglonych do pełnej liczby hektarów.*

Następne walne zebranie zwołuje zarząd w okolicznościach przewidzianych niniejszą ustawą i § 230 ustawy wodnej.

Zapozwanie członków ogłasza się z podaniem przedmiotu obrad:
1. w gazecie obranej do zamieszczania publicznych zawiadomień Spółki,
2. w gminach leżących całkowicie lub częściowo w obrębie Spółki, i to w sposób tamże przyjęty.

Obrady naznaczyć trzeba nie prędzej jak w dwa tygodnie po ogłoszeniu zapozwy.

Uchwały walnego zebrania są ważne bez względu na ilość obecnych członków.

§ 16.

Zarząd jest przedstawicielem Spółki przed sądem i poza sądem, z wyjątkiem w sprawach zastrzeżonych przewodniczącemu lub walnemu zebraniu.

§ 17.

Zadaniem przewodniczącego (po za innemi, ustawą oznaczonemi zadaniami)' jest:
a) przewodniczenie na walnem zebraniu (zebranie Zarządu),
b) spowodowanie wykonania urządzeń Spółki według zatwierdzonych planów i nadzór nad wykonaniem,
c) wydawanie w porozumieniu z zastępcą rozporządzeń mających na celu utrzymanie urządzeń w sprawności i dawanie ew. przepisów wykonawczych,
d) rozesłanie ustanowionych przez Zarząd wykazów opłat kasy i rewizja kasy conajmniej dwa razy do roku,
e) opracowanie budżetu i bilansu rocznego i przedłożenie tegoż zarządowi celem uchwalenia,
f) nadzór nad urzędnikami Spółki i nad utrzymaniem urządzeń Spółki w sprawności,
g) załatwianie korespondencji Spółki i podpisywanie dokumentów Spółki,
h) zadokumentowanie uchwał (zarządu) i walnego zebrania.

§ 18.

Po ukończeniu robót spółkowych urządza się oględziny urządzeń Spółki, i to wiosną i jesienią. Komisja oględzinowa składa się z prezesa i 2 członków wybranych na walnem zebraniu stosownie do § 7 ust. 2. Dzień oględzin ustanawia prezes w porozumieniu z władzą nadzorczą i Urzędem Budownictwa Meljoracyjnego na 4 tygodnie wprzód, i oznajmia go na czas przyjętym sposobem.

Przewodniczący kieruje oględzinami.

Wszystkim członkom przysługuje prawo uczestniczenia.

Wynik oględzin protokółuje się; protokół przechowuje przewodniczący. Władza nadzorcza zarządza w danym razie na koszt Spółki wykonanie robót potrzebnych podług uznania technicznego dla utrzymania sprawności zbadanych urządzeń. W razie zażaleń przeciw powyższym zarządzeniom władzy nadzorczej rozstrzyga Wojewoda definitywnie.

§ 19.

Spółka winna na żądanie Starosty angażować technika spółkowego; angażuje go zarząd, potwierdza Urząd Budownictwa Meljoracyjnego. Wysokość wynagrodzenia uchwala walne zebranie, jeżeli zaś wynagrodzenie jest niedostateczne, wtedy ustanawia wysokość jego władza nadzorcza.

Staroście przysługuje prawo:

1. naznaczenia technika spółkowego, jeżeli w przeciągu 6 miesięcy po zawezwaniu, po opróżnieniu posady lub niezatwierdzeniu wyboru Spółka nie przedstawi odpowiedniej kandydatury,
2. ustanowienia definitywnego wynagrodzenia, które Spółka technikowi ma płacić, jeżeli pomiędzy zarządem Spółki a władzą nadzorczą porozumienie co do wysokości poborów nie dojdzie.

§ 20.

Kasą zarządza rachmistrz obrany przez Zarząd na przeciąg lat 6. Władza nadzorcza może każdego czasu zarządzić zwolnienie kasjera, gdy tenże obowiązki służbowe wypełnia niedostatecznie. Warunek ten w umowie z rachmistrzem zamieścić trzeba.

§ 21.

Wszystkie spory w sprawach Spółki oddać można za zgodą stron do sądu rozjemczego celem rozstrzygnięcia, o ile prawo lub ustawa tego nie wyklucza.

Sąd rozjemczy składa się z przewodniczącego naznaczonego. Wszystkie spory w sprawach Spółki załatwia się przez władzę nadzorczą i 2 ławników. Ławników wraz z 2 zastępcami wybiera się stosownie do przepisów § 7 ust. 2 ustawy o wyborze członków zarządu. Wybrać można każdego nieczłonka — posiadającego w gminie swej bierne prawa wyborcze do publicznych urzędów gminnych.

W razie odrzucenia dla uzasadnionych powodów sędziego rozjemczego — o czem decyduje definitywnie władza nadzorcza — rada nadzorcza naznacza w jego miejsce któregokolwiek z wybranych zastępców lub inną osobę posiadającą prawo biernego wyboru.

Spółka umieszcza ogłoszenia pod swojem nazwiskiem z podpisem prezesa.

Publiczne ogłoszenia umieszcza Spółka w Orędowniku powiatu szubińskiego, o ile ustawa nie opiewa, żeby ogłaszać tylko według zwyczaju danej miejscowości.

§ 22.

Przyjęcie nowych lub wystąpienie starych członków uchwala zarząd na mocy umowy i na wniosek wstępujących lub występujących, o ile tem samem nie narusza się ew. zobowiązań, wynikających z ustawy wodnej.

Uchwała wymaga zatwierdzenia władzy nadzorczej.

Miaskowo, 24 kwietnia 1925 r.

Edward Mieczkowski.

Statut powyższy, jako komisarz wyznaczony do założenia Spółki zatwierdzam.

Miaskowo, dnia 24 kwietnia 1925 r.

L. dz. 7487/25 2. *Jackowski*, Starosta.

Dział nieurzędowy.

368. Niniejszem podaję do wiadomości, iż Fabryka Konserw Mięsnych, Tow. Akc. w Bydgoszczy, zamierza pobudować fabrykę konserw mięsnych w Solcu-Kujawskim na swych parcelach 1618/414, 1317/414, 1621/414, 1622/414, położonych tamże, przy ulicy Dworcowej.

Projekt powyższy budowy i plany sytuacyjne są wyłożone do publicznego wglądu w czasie od 13 lipca do 26 lipca 1925 r. w Wydziale Powiatowym (Starostwo) w Bydgoszczy pokój 14.

Ewentl. sprzeciwy przeciw projektom budowy fabryki należy nadsyłać w tym czasie piśmiennie do Wydziału Powiatowego w Bydgoszczy. Sprzeciwy, które po upływie tego terminu nadejdą, nie będą rozpatrywane.

Termin do ustnej rozprawy nad ewentl. wniesionemi sprzeciwami wyznaczam **na czwartek, dnia 30 lipca 1925 r.** w Wydziale Powiatowym (Starostwo) w Bydgoszczy, sala posiedzień. Takowy odbędzie się bez względu na to, czy odnośne strony się stawią lub nie.

Bydgoszcz, dnia 3 lipca 1925 r.

L. dz. 4409/25. C. Przewodniczący Wydz. Pow.

Ogłoszenia.

369. Niniejszem unieważniam skradzioną legitymację nauczycielską Nr. 836.

Anna Górecka, Mrocza.

370. Unieważnia się zagubioną legitymację nr. K. 624 nauczycielki M. Kabiczówny w Owińsku.

Tłoczono w Drukarni Państwowej w Poznaniu, ulica Składowa 3.